

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/28/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109202104
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2109202104.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci žalobcu: P. B. D., narodený X.X.XXXX, E. nad M. XXX, zastúpený splnomocnencom: P. R. D., narodený XX.X.XXXX, E. nad M. XXX, proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie 9.015,81 eura, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa sa žalobou zo dňa 16.2.2009 doručenu súdu dňa 16.2.2009 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil pôvodnej žalovanej 1. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, povinnosť zaplatiť mu sumu 27.053 eur s 16 % ročným úrokom z omeškania do zaplatenia, čo znamená, že žalobca sa domáhal zaplatenia jednoduchého, pri ktorom na každú z pôvodných žalovaných 1., 2., 3. pripadá rovnaký diel.

Uznesením č. k. 10C/28/2009-32 zo dňa 24.4.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave číslo konania 24Co/205/2009-72 zo dňa 9.3.2010 súd žalobu v časti o zaplatenie 16 % ročného úroku z omeškania do zaplatenia odmietol.

Podaním zo dňa 30.10.2012 doručeným súdu dňa 30.10.2012 vzal žalobca žalobu voči pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava späť a súd uznesením č. k. 10C/28/2009-201 zo dňa 31.10.2012 konanie o žalobe žalobcu voči pôvodnej žalovanej 3. Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o zaplatenie sumy 9.017,67 eura, zastavil.

Podaním zo dňa 6.3.2014 doručeným súdu dňa 7.3.2014 žalobca opravil označenie pôvodnej žalovanej 1. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, na Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava a označenie pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, na Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava.

Uznesením č. k. 10C/28/2009-235 zo dňa 12.3.2014 súd konanie vo veci žalobcu: P. B. D., narodený X.X.XXXX, E. nad M. XXX, proti žalovanej: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 9.017,66 eura, vylúčil na samostatné konanie. Konaniu vo veci žalobcu proti pôvodnej žalovanej 2. Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, o zaplatenie 9.017,66 eura, bola pridelená spisová značka 10C/91/2014.

Podaním zo dňa 4.9.2014 doručeným súdu dňa 4.9.2014 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 0,77 eura späť. Uznesením č. k. 10C/28/2009-252 zo dňa 4.9.2014 súd konanie v uvedenej časti zastavil.

Podaním zo dňa 25.5.2015 doručeným súdu dňa 26.5.2014 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 1,09 eura späť. Uznesením č. k. 10C/28/2009-273 zo dňa 1.6.2015 súd konanie v uvedenej časti zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so Žalobou zo dňa 16.2.2009, s Vyjadrením žalovanej zo dňa 9.7.2012, s Opravou žaloby zo dňa 6.3.2014, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8.7.2008, s Listom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 8.1.2009, s Výzvou krajského súdu v Trnave č. k. 14S 111/03 zo dňa 27.11.2003, s Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004, s obsahom spisu Okresného súdu Trnava spisová značka 15Er/271/2003, s obsahom spisu tunajšieho súdu spisová značka 15Er/271/2003, s obsahom celého spisu, keď pojednával podľa ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti splnomocnenca žalobcu, ktorý sa na nariadené pojednávania nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v žalobe uviedol, že podaním zo dňa 8.7.2008 požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 zb. a zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu Trnava, Odboru stavebného poriadku číslo KSÚ-OSP-2005/0779/Ďu zo dňa 8.8.2005. Žalovaná odpovedala žalobcovi listom zo dňa 8.1.2009 napísanom presne o 6 mesiacov po podaní žiadosti, podľa ktorého žiadosť prerokovala, ale rozhodla sa jej nevyhovieť. Pretože žalovaná nárok na základe žiadosti žalobcu neuspokojila, domáha sa žalobca nároku na náhradu škody na súde. Medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti jestvuje z týchto dôvodov príčinná súvislosť. Škoda vznikla žalobcovi pri obrane práva škody, z titulu vynaložených nákladov na spracovanie podaní, na zastupovanie v odvolacom konaní, v správnom konaní, v konaní o preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, z titulu plnenia jeho zmluvných vzťahov, porušenia jeho vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, z ušlého zisku zo zmlúv, z nákladov na použitie svojpomoci, z vynaloženia nákladov na cestovanie na základe predkladania podaní alebo predvolaní štátnych orgánov spolu vo výške 7,136 eur, škoda na zdraví - bolesť vo výške 16.597 eur vzhľadom na poškodenie jeho zdravotného stavu v súvislosti so zbytočne vyvolanou psychickou a fyzickou záťažou a starosťami s vysvetľovaním situácie štátnym orgánom a dotknutým osobám, náklady na liečenie, škoda z titulu poškodenia mena žalobcu - nemajetkovej ujmy vo výške 3.320 eur. Vyššie uvedená škoda vznikla žalobcovi výkonom rozhodnutia vedeným podľa Správneho poriadku na vykonanie nezákonných rozhodnutí Okresným súdom Trnava pod č. k. 15Er/271/2003 a exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Rúžičkom, úhradou súdneho poplatku za podanie námietky proti výkonu rozhodnutia. Ďalej vznikla žalobcovi škoda v súvislosti s podaním správnej žaloby voči Krajskému úradu v Trnave, konanie bolo vedené na Krajskom súde v Trnave pod č. k. 14S/111/2003 a na Najvyššom súd SR pod č. k. 1SŽ-o-KS 231/04 s tým, že žalobcovi vznikla škoda aj z nesprávneho úradného postupu v zrušenom I. st. správnom konaní i v odvolacom konaní.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a žiadala ju zamietnuť. Vo vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že žaloba je neurčitá a zmätočná, zo žaloby nie je zrejmé, ktorým rozhodnutiami alebo akým nesprávnym úradným postupom bola žalobcovi škoda spôsobená a kedy a aká škoda bola spôsobená žalobcovi tým ktorým rozhodnutím alebo tým ktorým úradným postupom. Žalobca nevyčíslil vzniknutú škodu v nadväznosti na konkrétne rozhodnutie alebo konkrétny úradný postup. Žalobca ďalej nekonkretizoval zásahy do práva na ochranu mena žalobcu, neuviedol kým a kedy boli spôsobené zásahy do práva na

ochranu mena žalobcu, ani neozrejmil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vo vzťahu k žalovanej nebolo preukázané žiadne nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, podobne nebol vôbec preukázaný vznik škody a z tohto dôvodu nemohla byť preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, a vznikom škody. Zo žaloby vyplýva, že nezákonnosť rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, Okresného súdu Trnava pod spisovou značkou 15Er/271/2003 spočíva v úhrade súdneho poplatku za podanie námietok proti výkonu rozhodnutia. Vyrubenie súdneho poplatku za konanie o námietkach je rozhodnutím vydaným v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch, na strane povinného nevznikla v zmysle zákona o súdnych poplatkoch žiadna právna skutočnosť, na základe ktorej by bolo treba zaplatený súdny poplatok vrátiť. Postup súdu v exekučnom konaní bol v súlade so zákonom, v súlade so zákonom bolo aj rozhodnutie o vyrubení súdneho poplatku za námietky. Ak žalobca zaplatil súdny poplatok na základe uznesenia súdu vydaného v súlade so zákonom, nemohla mu vzniknúť škoda. Žalovaná z opatrnosti vznáša námietku premlčania, nakoľko žalobca podľa vlastného tvrdenia zaplatil súdny poplatok za námietky dňa 21.4.2005, pričom žalobu o náhradu škody doručil súdu až dňa 16.2.2009, teda celkom zjavne po uplynutí premlčacej lehoty.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava spisová značka 15Er/271/2003 vyplýva, že dňa 3.10.2003 bol súdnemu exekútorovi Ing. Mgr. Ivanovi Rúžičkovi doručený návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 29.9.2003 oprávneného Z.. S. D. proti povinnému P.. B. D. na základe rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 v spojení s rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, odboru životného prostredia č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003. Dňa 6.10.2003 podal súdny exekútor Ing. Mgr. Ivan Rúžička na Okresný súd Trnava žiadosť zo dňa 3.9.2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Trnava výzvou zo dňa 29.10.2003 vyzval súdneho exekútora Ing. Mgr. Ivana Rúžičku, aby v lehote 10 dní zaslal exekučný titul s vyznačenou doložkou vykonateľnosti rozhodnutia. Dňa 5.11.2003 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Trnava rozhodnutie Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 s vyznačenou právoplatnosťou a vykonateľnosťou. Dňa 7.11.2003 vydal Okresný súd Trnava poverenie číslo 5207 020837 * pre súdneho exekútora Ing. Mgr. Ivana Rúžičku na vykonanie exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru životného prostredia, Oddelenia stavebného poriadku č. G 2003/00398/ŽP-SP/Kv zo dňa 17.3.2003 v spojení s rozhodnutím Krajského úradu v Trnave, odboru životného prostredia č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003 vo veci oprávneného Z.. S. D. proti povinnému P.. B. D.. Dňa 20.1.2004 podal povinný P.. B. D. námietky proti exekúcii zo dňa 17.1.2004, ktoré námietky doručil súdny exekútor Ing. Mgr. Ivan Rúžička Okresnému súdu Trnava dňa 26.1.2004. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 15Er 271/03-27 zo dňa 29.4.2004 námietky povinného P.. B. D. proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietol a povinnému Z.. S. D. právo na náhradu trov konanie priznal. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004 vyrubil povinnému P.. B. D. súdny poplatok za konanie o námietkach vo výške 500,-Sk podľa položky č. 13 písm. f) sadzobníka súdnych poplatkov. Povinný P.. B. D. súdny poplatok za konanie o námietkach vo výške 500,-Sk zaplatil dňa 21.4.2005 poštovým peňažným poukazom. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 15Er/271/2003-57 zo dňa 27.5.2010 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal, nakoľko rozhodnutie ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené.

Z obsahu spisu Krajského súdu v Trnave spisová značka 14S/111/2003 vyplýva, že dňa 12.9.2003 podal na Krajský súd v Trnave žalobca P.. B. D. žalobu zo dňa 9.9.2003 proti rozhodnutiu Krajského úradu v Trnave, odboru životného prostredia č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Ďu zo dňa 8.7.2003. Výzvou zo dňa 25.11.2003 vyzval Krajský súd v Trnave žalobcu P.. B. D., aby v lehote 15 dní doručil súdu jeden druhopis žaloby, doplnil petít a uviedol, čoho sa domáha, zaplatil na priloženom tlačive súdny poplatok v kolchoch v hodnote 2.000,-Sk, zaslal súdu splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pre advokáta alebo komerčného právnik. Dňa 15.12.2003 bolo Krajskému súdu v Trnave doručené Plnomocnenstvo zo dňa 15.12.2003 udelené žalobcom P.. B. D. advokátovi JUDr. Gabrielovi Stanislavskému na zastupovanie v konaní spolu s dokladom o zaplatení súdneho poplatku za návrh v sume 2.000,-Sk v kolchoch. Dňa 17.12.2003 bol Krajskému súdu v Trnave doručené podanie žalobcu P.. B. D. bez datovania označené ako „Podstata žaloby - petít (preskúmanie rozhodnutia)“. Dňa 8.1.2004 zaslal Krajský súd v Trnave druhopis žaloby povinnému Krajskému stavebnému úradu v Trnave a vyzval ho, aby sa k nej písomne vyjadril v lehote 15 dní a taktiež doručil spisový materiál vo veci, ktorá výzva bola povinnému Krajskému stavebnému úradu v Trnave doručená dňa 10.1.2004. Dňa 2.2.2004 bolo Krajskému súdu v Trnave

doručené podanie žalovaného Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 26.1.2004 v ktorom uviedol, že k žalobe sa vyjadria a spisový materiál zašlú až po ukončení mimo odvolacieho konania. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14S 111/03-10 zo dňa 18.2.2004 konanie o žalobe prerušil do ukončenia mimo odvolacieho konania vedeného na ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Dňa 5.8.2004 bol Krajskému súdu v Trnave doručený návrh právneho zástupcu žalobcu JUDr. Gabriela Stanislavského zo dňa 4.8.2004 na zastavenie konania spisová značka 14S 111/03. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14S 111/2003-20 zo dňa 30.9.2004 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave podal dňa 20.1.2004 žalobca P. B. Hrebík odvolanie. M. 22.10.2004 zaslal Krajský súd v Trnave žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Trnave odvolanie žalobcu s tým, aby sa k nemu písomne vyjadrili v lehote 10 dní. Dňa 3.11.2004 predložil Krajský súd v Trnave odvolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Dňa 22.11.2004 Krajský súd v Trnave zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podanie žalovaného Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 16.11.2004 doručené Krajskému súdu v Trnave dňa 12.1.2004. Dožiadaním zo dňa 21.3.2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal žalovaného Krajský stavebný úrad Trnava o oznámenie v lehote 10 dní, či bolo rozhodnuté o rozklade podanom v tejto veci proti rozhodnutiu MVaRR SR č. 3197/11596-26920/Šu zo dňa 6.7.2004 a s akým výsledkom. Listom zo dňa 4.4.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 13.4.2005 oznámil žalovaný Krajský stavebný úrad Trnava, že im nebolo doposiaľ doručené rozhodnutie o rozklade z osobitnej komisie ministerstva. Listom zo dňa 28.4.2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky o oznámenie v lehote 10 dní, či a kedy nadobudlo ich rozhodnutie č. 3197/11596-26920/Šu zo dňa 6.7.2004 právoplatnosť. Listom zo dňa 16.5.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 19.5.2005 oznámilo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, že vo veci rozkladu nebolo doposiaľ rozhodnuté. Listom zo dňa 27.7.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 29.7.2005 oznámilo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, že rozhodnutím ministra č. MVRR SR-2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 29.6.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2005, bol podaný rozklad zamietnutý a rozhodnutie MVRR SR potvrdené. Dňa 19.8.2005 žalovaný Krajský stavebný rad v Trnave doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky rozhodnutie ministra č. MVRR SR-2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 28.6.2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1SŽ-o-KS 231/04-41 zo dňa 29.9.2005 uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 111/2003-20 zo dňa 30.9.2004 potvrdil a žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v sume 9.015,81 eura spôsobenej nezákonným rozhodnutím v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 15Er/271/2003 a nesprávnym úradným postupom v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave spisová značka 14S/111/2003 a vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky spisová značka 1SžoKS/231/2004.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom za škodu spôsobenú rozhodnutím zodpovedá podľa tohto zákona Československá socialistická republika, ak rozhodnutie vydal štátny orgán Československej socialistickej republiky; v ostatných prípadoch zodpovedá Česká socialistická republika alebo Slovenská socialistická republika. To isté platí aj vtedy, ak ide o škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v právnych vzťahoch upravených v tomto zákone vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 27 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na náhradu škody spôsobenej rozhodnutiami, ktoré budú vydané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona, a na náhradu škody spôsobenej po tomto dni nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, písm. a), bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe

písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v pôvodnom znení zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal svojho nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (vychádzajúc z obsahu žaloby) z dôvodu zodpovednosti štátu za škodu, ktorá mu bola spôsobená jednak nezákonným rozhodnutím v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 15Er/271/2003 úhradou súdneho poplatku za podanie námietky proti výkonu rozhodnutia, jednak nesprávnym úradným postupom v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod spisovou značkou 14S/111/2013 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 1SžoKS/231/2004.

Žalobca si v konaní v prvom rade uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá škoda mu mala byť spôsobená v exekučnom konaní uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004, ktorým uznesením Okresný súd Trnava vyrubil žalobcovi súdny poplatok za konanie o námietkach v sume 500,-Sk.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré má za následok škodu, je občianskoprávny vzťah a zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym. Prvotnou podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu je okolnosť, že právoplatné alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, bolo pre nezákonnosť príslušným orgánom zrušené alebo zmenené. Tento záver je v súlade s hmotným právom i ustálenou judikatúrou vyšších súdov a zodpovedá princípu prezumpcie správnosti rozhodnutí, podľa ktorého súd v konaní o zodpovednosť štátu za škodu nie je oprávnený posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní. Podmienka nezákonnosti rozhodnutia, od ktorého je odvodzovaný vznik škody, je splnená len vtedy, ako bolo rozhodnutie ako nezákonné zrušené alebo zmenené. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo jeho nesprávnym úradným postupom je objektívnou zodpovednosťou štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nie je možné zbaviť a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok a to: a) nezákonné rozhodnutie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, t. j. vtedy, ak nezákonné rozhodnutie a škoda boli vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak bolo preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, ku škode by nebolo bývalo došlo. Z uvedeného možno vyvodiť, že právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené alebo zmenené, vzniklo poškodenému právo na náhradu škody, ktorá mu bola týmto rozhodnutím spôsobená, t. j. vzniklo mu právo na plnenie. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Ďalšou obligatórnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo jeho nesprávnym úradným postupom je predbežné prerokovanie nároku u príslušného ústredného orgánu, t. j. v prejednávanej veci u Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, keďže bez tohto predbežného prerokovania nároku sa žalobca nemôže úspešne domáhať uplatneného nároku v občianskom súdnom konaní.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Trnava č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004 žalovaná vzniesla námietku premlčania dôvodiac, že súdny poplatok zaplatil žalobca dňa 21.4.2005 a žalobu doručil súdu dňa 16.2.2009, teda zjavne po uplynutí premlčacej lehoty. Preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Splnený premlčaný dlh nemožno vymáhať späť z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobených nezákonným rozhodnutím súdu v exekučnom konaní, ktoré právo sa premlčí v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, najneskôr za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda s tým, že v zmysle ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov premlčacia lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

V prípade uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004, ktoré uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 16.8.2004, sa žalobca ako poškodený dozvedel nepochybne o vzniku škodu najneskôr v deň zaplatenia súdneho poplatku za konanie o námietkach, teda dňa 21.4.2005 a premlčacia doba tak začala plynúť dňa 21.4.2005 a uplynula dňa 21.4.2008. Žalobca si podal dňa 8.7.2008 na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 8.7.2008 a žalobu na súd dňa 16.2.2009. K spočívaniu premlčacej lehoty po dobu predbežného prerokovania nároku na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky v tomto prípade ani nemohlo dôjsť, keďže žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku až po uplynutí premlčacej doby dňa 8.7.2008. Žalobca si svoje právo na zaplatenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy voči žalovanej uplatnil na súde dňa 16.2.2009, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania žalovanou týkajúcej sa uznesenia Okresného súdu v Trnave č. k. 15Er 271/03-29 zo dňa 4.8.2004 je tak potrebné konštatovať, že bola podaná dôvodne, a preto uprednostňujúc hľadisko procesnej ekonomie bližšie neskúmal ďalej existenciu subjektívneho práva žalobcu, keďže premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať v dôsledku zániku vynútiteľnosti subjektívneho práva.

Žalobca si v konaní v druhom rade uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá škoda mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod spisovou značkou 14S/111/2013 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spisovou značkou 1SžoKS/231/2004, pričom nesprávnosť úradného postupu súdov bližšie nezdôvodnil.

Uvedené konanie začalo dňa 12.9.2003, teda za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a bolo právoplatne skončené dňa 17.1.2006, teda za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Podľa oboch citovaných predpisov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť, ale ktorá predpokladá súčasné splnenie troch podmienok, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených troch podmienok znamená, že ak chýba, čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v prejednávanej veci na žalobcovi. Pretože úradný postup nie je spravidla možné právnym predpisom upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone právomoci príslušného orgánu vykonať, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup príslušného orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup možno považovať každú ďalšiu činnosť štátnych orgánov a správnych orgánov, než je činnosť rozhodovacia. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, ako už bolo konštatované vyššie, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou, funkciou alebo cieľom postupu. postupu. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom v konaní za neopodstatnený. Zo skutkových zistení vyplynulo, že dňa 12.9.2003 podal na Krajský súd v Trnave žalobca P. B. D. žalobu zo dňa 9.9.2003 proti rozhodnutiu Krajského úradu v Trnave, odboru životného prostredia č. KÚ-OŽP-2/2003/07651/Đu zo dňa 8.7.2003. Výzvou zo dňa 25.11.2003 vyzval Krajský súd v Trnave žalobcu P. B. D., aby v lehote 15 dní doručil súdu jeden druhopis žaloby, doplnil petiu a uviedol, čoho sa domáha, zaplatil na priloženom tlačive súdny poplatok v kolchoch v hodnote 2.000,-Sk, zaslal súdu splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pre advokáta alebo komerčného právnik. Dňa 15.12.2003 bolo Krajskému súdu v Trnave doručené Plnomocnenstvo zo dňa 15.12.2003 udelené žalobcom P. B. D. advokátovi JUDr.

Gabrielovi Stanislavskému na zastupovanie v konaní spolu s dokladom o zaplatení súdneho poplatku za návrh v sume 2.000,-Sk v kolkoch. Dňa 17.12.2003 bol Krajskému súdu v Trnave doručené podanie žalobcu P. B. D. bez datovania označené ako „Podstata žaloby - petit (preskúmanie rozhodnutia)“. Dňa 8.1.2004 zaslal Krajský súd v Trnave druhopis žaloby povinnému Krajskému stavebnému úradu v Trnave a vyzval ho, aby sa k nej písomne vyjadril v lehote 15 dní a taktiež doručil spisový materiál vo veci, ktorá výzva bola povinnému Krajskému stavebnému úradu v Trnave doručená dňa 10.1.2004. Dňa 2.2.2004 bolo Krajskému súdu v Trnave doručené podanie žalovaného Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 26.1.2004 v ktorom uviedol, že k žalobe sa vyjadria a spisový materiál zašlú až po ukončení mimo odvolacieho konania. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14S 111/03-10 zo dňa 18.2.2004 konanie o žalobe prerušil do ukončenia mimo odvolacieho konania vedeného na ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Dňa 5.8.2004 bol Krajskému súdu v Trnave doručený návrh právneho zástupcu žalobcu JUDr. Gabriela Stanislavského zo dňa 4.8.2004 na zastavenie konania spisová značka 14S 111/03. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 14S 111/2003-20 zo dňa 30.9.2004 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave podal dňa 20.1.2004 žalobca Ing. Andrej Hrebík odvolanie. Dňa 22.10.2004 zaslal Krajský súd v Trnave žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Trnave odvolanie žalobcu s tým, aby sa k nemu písomne vyjadrili v lehote 10 dní. Dňa 3.11.2004 predložil Krajský súd v Trnave odvolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Dňa 22.11.2004 Krajský súd v Trnave zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podanie žalovaného Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 16.11.2004 doručené Krajskému súdu v Trnave dňa 12.1.2004. Dožiadanim zo dňa 21.3.2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal žalovaného Krajský stavebný úrad Trnava o oznámenie v lehote 10 dní, či bolo rozhodnuté o rozklade podanom v tejto veci proti rozhodnutiu MVaRR SR č. 3197/11596-26920/Šu zo dňa 6.7.2004 a s akým výsledkom. Listom zo dňa 4.4.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 13.4.2005 oznámil žalovaný Krajský stavebný úrad Trnava, že im nebolo doposiaľ doručené rozhodnutie o rozklade z osobitnej komisie ministerstva. Listom zo dňa 28.4.2005 Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky o oznámenie v lehote 10 dní, či a kedy nadobudlo ich rozhodnutie č. 3197/11596-26920/Šu zo dňa 6.7.2004 právoplatnosť. Listom zo dňa 16.5.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 19.5.2005 oznámilo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, že vo veci rozkladu nebolo doposiaľ rozhodnuté. Listom zo dňa 27.7.2005 doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 29.7.2005 oznámilo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, že rozhodnutím ministra č. MVRR SR-2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 29.6.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2005, bol podaný rozklad zamietnutý a rozhodnutie MVRR SR potvrdené. Dňa 19.8.2005 žalovaný Krajský stavebný rad v Trnave doručil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky rozhodnutie ministra č. MVRR SR-2005-8156/31397-1:1484/M zo dňa 28.6.2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Sž-o-KS 231/04-41 zo dňa 29.9.2005 uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 111/2003-20 zo dňa 30.9.2004 potvrdil a žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca podal dňa 8.7.2008 na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť zo dňa 8.7.2008 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu skutočnej škody vo výške 215.000,-Sk, škody na zdraví a bolestného vo výške 500.000,-Sk a nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,-Sk. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom zo dňa 8.1.2009 oznámilo žalobcovi, že jeho žiadosti nevyhovelo a žiadosť žalobcu o náhradu škody zo dňa 8.7.2008 považuje za vybavenú. Dňa 16.2.2009 podal žalobca v prejednávanej veci žalobu na súd.

Predmetom konania vedenom na Krajskom súde pod spisovou značkou 14S/111/2003 bolo rozhodovanie o žalobe žalobcu proti rozhodnutiam správnych orgánov a predmetom konania na Najvyššom súde pod spisovou značkou 1SžoKS/231/2004 bolo preskúmanie správnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trnave o zastavení konania. V priebehu celého konania súdy konali priebežne a plynulo, odstraňovali sa vady žaloby, vyrubil sa súdny poplatok, žiadal sa spis žalovaného správneho orgánu a jeho vyjadrenie k žalobe, zisťoval sa aktuálny stav správneho konania, rozhodnutia sa vydávali v primeraných lehotách, pričom žiadne rozhodnutie nebolo zrušené nadriadené orgánom. V postupe súdov neboli zistené žiadne pochybenia, konali riadne a bez prietáhov, a preto možno konštatovať, že sa nedopustili nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedeným konštatovaniam je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nesprávny úradný postup nebol v konaní preukázaný.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, že by v správnom konaní došlo k akémukoľvek nesprávnemu úradnému postupu, keďže sám ani neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť nesprávnosť úradného postupu súdov. Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno konštatovať, že žalobca napriek márnemu poučeniu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu v konaní a samotné ničím nepodložené tvrdenie žalobcu nie je dostatočne objektívny dôkaz spôsobilý preukázať jeho existenciu.

Vzhľadom na výsledky dokazovania dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím v exekučnom konaní a nesprávnym úradným postupom v občianskom súdnom konaní, nie je dôvodný. Nárok súvisiaci s nezákonným rozhodnutím vydaným v exekučnom konaní považoval súd za premlčaný a nárok súvisiaci s nesprávnym úradným postupom v občianskom súdnom konaní považoval súd za neopodstatnený pre nepreukázanie existencie nesprávneho úradného postupu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok žalobcu za neopodstatnený, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli, i keď inak by jej na náhradu trov konania vzniklo právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.